

VED
MESTERENS
FØDDER

Aleyone

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

VED MESTERENS FØDDER

Alcyone

Ebba Larsen har i 2010 redigeret udgaven fra 1956.

INDHOLD

FORORD	4
INDLEDENDE BEMÆRKNINGER	7
Første kapitel	
SKELNEEVNE	8
Andet kapitel	
NEDBRYDNING AF BEGÆR	12
Tredje kapitel	
MEDMENNESKELIG ADFÆRD	14
○ Selvbeherskelse i tænkning	14
○ Selvbeherskelse i handling	15
○ Tolerance	15
○ Sindsstemning	16
○ Målbevidst stræben	16
○ Tillid	17
Fjerde kapitel	
KÆRLIGHED	18

FORORD

Det er blevet mit privilegium at skrive et par ord som indledning til denne lille bog, der er den første, som en yngre broder har skrevet – denne broder har et ungt legeme, men en gammel sjæl. Den lære, som bogen formidler, fik han af sin mester i den periode, hvor han blev forberedt til indvielse. Han skrev indholdet ned langsomt og med omhu efter hukommelsen, for han skrev ikke engelsk flydende. Størstedelen af bogen er en gengivelse af mesterens ord. En enkelt sætning er ikke helt ordret, for mesterens tanker blev beskrevet med elevens ord. To sætninger, som forfatteren ikke havde med, blev indføjtet af mesteren – det samme gælder et enkelt ord. Men ud over det er bogens indhold helt og holdent skrevet med Alcyones egne ord. Denne bog er hans første gave til verden.

Formålet med denne bog er at hjælpe mange søgende, lige som læreren hjalp ham – det er det håb, der ligger bag udgivelsen af denne bog. Læren kan kun blive frugtbar, hvis den efterleves, hvilket forfatteren gjorde, lige siden han fik den af mesteren. Følger man dette eksempel og forskrifterne, kommer den dag for læserne, lige som den kom for forfatteren, hvor den store port åbnes, og vejen kan betrædes.

Annie Besant

Til søgende mennesker

*”Led os Herre, fra mørke til lys,
fra det uvirkelige til det virkelige,
fra død til udødelighed.”*

Brihadaranyaki Upanishad I, 3, 28

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Af Alcyone

Ordene om læren er ikke mine – de er den mesters, som underviste mig. Uden mesteren kunne jeg intet udrette, men ved hans hjælp blev jeg i stand til at gå vejen. Hvis dit ønske er at gå samme vej, kan mesterens ord, der hjalp mig, også blive en hjælp til dig, hvis du følger dem fuldt ud. Det er ikke nok at sige, at man opfatter læren som sand og skøn. Man skal efterleve mesterens undervisning omhyggeligt for at nå målet. De sultne bliver ikke mætte af at se på maden, de må spise den for at blive mætte. På samme måde kan man ikke nøjes med at høre mesterens ord, man må med største omhu koncentrere sig om hvert eneste ord og lille impuls. Hvis du går glip af ord eller impulser, er de tabt, for mesteren gentager ikke sine ord.

Fire betingelser er vilkår for at kunne gå denne vej:

- Skelneevne
- Nedbrydning af begær
- Medmenneskelig adfærd
- Kærlighed

Det, som mesteren sagde til mig om hver af disse betingelser, vil jeg gengive i det følgende.

--oo0oo--

FØRSTE KAPITEL

SKELNEEVNE

Den første af betingelserne er "skelneevne". Dette begreb skal forstås som evnen til at skelne mellem det virkelige og det uvirkelige, der fører menneskene frem til at blive i stand til at gå vejen. Denne forståelse er rigtig, men der er også meget andet, man må forstå på hvert eneste stadie lige fra de første skridt på vejen, til man når vejens slutning. Du søger vejen, fordi du har lært, at det kun er på denne vej, du kan finde det, der er værd at eje. Mennesker, der ikke forstår dette, stræber efter rigdom og magt, selv om disse begreber kun eksisterer i ét liv, og derfor er de uvirkelige. Der findes noget, der er større – noget der er virkeligt og varigt. Har du blot oplevet det én gang, begærer du aldrig mere noget andet.

Der findes kun to slags mennesker – de, der forstår, og de, der ikke forstår. Det er en bestemt form for forståelse, det først og fremmest kommer an på. Uanset hvilken religion et menneske er knyttet til, og hvilken race det tilhører, så er det denne specielle forståelse, der er det væsentlige. Det vil sige, at man må forstå den del af Guds plan, der har relation til menneskeheden. For Gud har en plan – og denne plan har "udvikling" som grundlag. Når et menneske én gang virkelig opfattet denne plan, så kan det ikke lade være med at arbejde for den og blive ét med den, fordi den er så omfattende og storslået. Derfor, når mennesket forstår planen, så står det på Guds side og stræber efter at fremme det gode og afvise det dårlige og efter at styrke udviklingen. Det tænker ikke længere på selviske mål.

Når mennesket står på Guds side, så fremmer det sin gode vilje, uanset om det er knyttet til hinduismen, buddhismen, kristendommen eller islam, og uanset om det er inder, englænder, kineser eller russer. De mennesker, der står på Guds side, er klar over, hvad de skal udrette, og de påtager sig opgaver, som de, der endnu ikke forstår Guds plan, undlader at udføre. De mennesker, der endnu ikke har erhvervet den nødvendige viden om udviklingsprocessen, handler ofte uklogt og går deres egne veje, som de mener, er de rigtige. De er ikke klar over, at menneskeheden er en enhed, og at det kun er det, som er godt for alle, der i længden vil være det virkeligt gode for denne enhed. De stræber faktisk efter det uvirkelige i stedet for efter det virkelige, og så længe de ikke har udviklet skelneevnen og ikke kan skelne mellem disse to begreber, kan de ikke stå på Guds side. Derfor er udvikling af skelneevnen det første skridt på vejen.

Der findes mange forskellige aspekter i det virkelige og det uvirkelige, derfor skal du også være opmærksom og skelne mellem det rette og det urette, det væsentlige og uvæsentlige, det nyttige og unyttige, det sande og det usande, det selviske og det uselviske.

Det er ikke vanskeligt at vælge mellem det rette og det urette, for de mennesker, der ønsker at følge mesteren, har allerede valgt det rette – koste hvad det vil. Selve mennesket består af to aspekter – det indre menneske og dets ydre legemer – og

det indre menneskes vilje falder ikke altid sammen med dets ydre legemers ønsker. Når dit legeme giver udtryk for et ønske, skal du standse op og tænke over, om det nu også er dit indre ønske, for du er i denne relation Gud, og dit legeme skal kun gøre det, som den indre Gud vil. Du skal gå dybt ind i dit indre for at finde din indre Gud, og du skal lytte til din indre Guds beslutning – som er din egen beslutning. Du må ikke forveksle dit eget guddommelige indre med dine legemer – hverken det fysiske, det astrale eller det mentale. Ethvert af dem vil kræve at være dit åndelige jeg med den hensigt at få opfyldt nogle krav. Du skal lære disse legemer at kende, samt at opfatte dig selv som deres herre.

Når det er tvingende nødvendigt at udføre en fysisk opgave, så kan den situation opstå, at det fysiske legeme hellere vil hvile sig, spadsere en tur, spise eller drikke. Er det tilfældet, når det gælder et menneske, der ikke forstår denne reaktion, så siger det til sig selv: *"Jeg er nødt til at udføre denne opgave – jeg kan ikke være bekendt at lade være"*. Men gælder det et menneske, der forstår ovennævnte reaktion, så siger det: *"Dette noget, der reagerer, er ikke mig, så det må vente lidt endnu"*. Ofte når der er anledning til at hjælpe nogle mennesker, så tænker legemet: *"Det vil koste mig alt for meget besvær – lad hellere en anden udføre det"*. Men mennesket svarer sit legeme: *"Du skal ikke få lov til at forhindre mig i at gøre en god gerning"*.

Legemet er din animale natur – en hest, som du rider på gennem livet. Derfor må du behandle den godt og passe den omhyggeligt. Du må ikke overanstrenges den. Du skal give den passende næring, og det skal udelukkende være ren føde – og du skal med den største omhu skåne den for enhver form for forurening. For uden et rent og sundt legeme er det ikke muligt at udføre det meget vanskelige forberedende arbejde. Legemet vil ikke kunne udholde de store og vedholdende anstrengelser, der er forbundet med opgaven. Men det skal altid være dig, der styrer og behersker legemet, og ikke det, der styrer dig.

Det astrale legeme har sine begær – ja, en hel del, for det ønsker, at du skal blive vred, sige hårde ord, føle nag og skinsyge, være grisk efter penge, misunde andre deres ejendele og give efter for depression. Alt dette ønsker det astrale legeme – og meget mere – ikke for at skade dig, men fordi det er dets natur at komme til udtryk i voldsomme vibrationer, og fordi det holder af en stadig afveksling. Men alt dette ønsker du ikke mere – og derfor skal du skelne mellem dine egne ønsker og dit astrallegemes vibrationer.

Det mentale legeme ønsker at se sig selv som arrogant og adskilt fra alle andre. Det ønsker at tænke meget på sig selv og meget lidt på andre. Selv når du kun udfører det nødvendige af dagligdagens gøremål, forsøger det stadig at lægge planer for den lavere personlighed og at få dig til at tænke på dit eget fremskridt i stedet for at tænke på mesterens opgave og på at hjælpe andre. Når du mediterer, vil det få dig til at tænke på de mangfoldige materielle ting, som det ønsker, i stedet for at tænke på det mål, som du stræber efter. Du er ikke selve tanken, men den står til rådighed for dig – så også her er skelneevnen en nødvendighed. Du må hele tiden være på vagt – ellers vil du blive overrumplet.

Hvad det så end vil koste dig, skal du foretage dig noget, enten det er rigtigt eller forkert. Du må under ingen omstændigheder lade være med at være aktiv, uanset hvad de uvidende måtte tænke eller sige. Du skal studere naturens skjulte love dybtgående, og når du kender dem, skal du indrette dit liv i overensstemmelse med dem og altid bruge din sunde fornuft.

Du skal skelne mellem det væsentlige og det uvæsentlige. Du skal stå fast som en klippe, når det angår det rette eller det urette – men vær eftergivende overfor andres små og ligegyldige problemer. Du skal altid være mild og omgængelig, venlig og medgørlig, og du skal give andre den samme frihed, som du selv ønsker.

Forsøg at vurdere, hvad det kan betale sig at bruge energi på at udrette, og husk, at du aldrig må vurdere et problem på grundlag af dets størrelse. Det er langt bedre at udføre en lille opgave, der netop passer ind i mesterens øjeblikkelige opgave, end at påtage sig en opgave, som verden vil kalde storartet og god. Du skal ikke alene skelne mellem det, der er væsentligt og nyttigt, og det der er uvæsentligt og unyttigt, men også mellem det mere eller mindre nyttige. At give mad til de sultne er en god og ædel opgave, men det er endnu mere ædelt og nyttigt at give deres sjæl føde. Alle, der har penge, kan give legemeerne mad, men det er kun de få, der har forståelse og kundskab, der kan give sjælene føde. Når du har forståelse og viden, er det din pligt at hjælpe andre til at få forståelse og viden.

Uanset hvor vidende og vis du måtte være, så er der meget for dig at lære på denne vej – så meget, at det også her gælder om at skelne, og du skal overveje, hvad du mener, der er det vigtigste at lære. Al kundskab er nyttig, og den dag vil komme, hvor du besidder al kundskab, men så længe du kun kan tilegne dig en del, må du skelne og vælge den mest nyttige del. Gud er både visdom og kærlighed, og jo mere visdom og kærlighed, du besidder, jo mere kan du åbenbare af Guds væsen.

Derfor skal du studere, men som det første bør du studere det, der på den bedste måde kan sætte dig i stand til at hjælpe andre. Arbejd tålmodigt med dine studier – ikke for at andre skal beundre din visdom og heller ikke for, at du selv skal føle den lykke, det er at være vis, men fordi det kun er den vise, der kan yde virkelig hjælp. Uanset hvor meget du ønsker at hjælpe andre, så vil du – så længe du er uvidende – let gøre mere skade end gavn.

Du skal lære at skelne mellem det sande og det usande, og du skal lære at være sand fuldt og helt i tanke, ord og handling. Hvad angår tanker, kan det være vanskeligt at overvinde de negative sider, for der findes mange ukloge tanker i verden, megen tåbelig overtro, og intet menneske, der er slave af overtro, kan gøre fremskridt. Derfor skal du ikke tænke tilfældige tanker, fordi andre mennesker anser dem for rigtige, eller fordi de har været nedskrevet i et religiøst skrift i århundreder, og heller ikke fordi de findes i en af de bøger, der anses som hellig. Du skal selv tænke problemerne igennem og selv danne dig en mening om, hvorvidt de svarer til din indsigt. Husk, at når tusinde mennesker er enige om løsninger af et problem, selv om de intet kender til selve problemet, så er deres mening uden betydning. Det menneske, der ønsker at gå vejen, skal lære at tænke selv. Overtro er et af verdens største onder og er et af de mest hæmmende begreber, som du helt bestemt må frigøre dig fra.

Dine tanker om andre skal være sande. Du må ikke lade dem indeholde noget, som du ikke med sikkerhed ved er rigtigt. Du må ikke forestille dig, at andre altid beskæftiger sig med dig i deres tanker. Dersom et menneske foretager sig noget, som du mener, vil skade dig, eller siger noget, som du mener sigter mod dig, så tænk ikke: "*Det var deres hensigt at fornærme mig*". Det mest sandsynlige er, at de faktisk ikke tænkte på dig. Alle mennesker har deres egne vanskeligheder, og deres tanker drejer sig hovedsageligt om deres egne problemer. Når et menneske taler vredt til dig, så tænk ikke: "*Dette menneske hader mig – det har til hensigt at fornærme mig*". Muligvis har en eller anden person – eller en eller anden situation

– gjort dette menneske vred, og da det er dig, det møder, så lader det sin vrede gå ud over dig. Det handler tåbeligt, for al vrede er tåbelig og bør ikke give dig anledning til at tænke fejlagtigt om andre.

Når du nu er blevet en af mesterens elever, kan du altid prøve, om dine tanker er rigtige ved at sammenligne dem med hans tanker. For eleven er ét med sin mester og behøver derfor kun at forene sine tanker med mesterens tanker for at blive i stand til at erkende, om de stemmer overens. Når det ikke er tilfældet skal eleven ændre dem øjeblikkeligt, for mesterens tanker er altid fuldkomne, fordi han forstår og véd alt. De, som han endnu ikke har optaget som elever, kan ikke praktisere dette, men det kan være en hjælp for dem at standse op og tænke: *"Hvad mon mesteren tænker om dette? Hvad ville mesteren sige eller gøre under disse omstændigheder?"* Du må nemlig aldrig sige, tænke eller gøre noget, som du ikke kan forestille dig, at mesteren selv ville sige, tænke eller gøre.

Du skal også tale sandt, vælge dine ord med omhu og aldrig overdrive. Du må aldrig opdigte et andet menneskes motiver, for det er kun dets mester, der kender dets tanker, og det er muligt, at det har grunde til sin handlemåde, som du ikke véd noget om.

Når du hører, at der bliver fortalt noget nedsættende om en person, så gentag det aldrig. Måske er det ikke sandt – og selv om det skulle være sandt, er det kærligere at lade være med at nævne det for andre. Tænk dig godt om, før du taler, så du ikke begår fejl.

Vær sand i handling. Gør aldrig forsøg på at være andet end det, du er, for den mindste overdrivelse vil dæmpe sandhedens klare lys, der bør skinne gennem dig, lige som Solens lys skinner gennem klart glas.

Du skal skelne mellem det selviske og det uselviske. For selvished kommer til udtryk på mange måder, og når du mener, at nu har du udryddet en af dem, så dukker den straks op i en ny skikkelse, stærkere end nogen sinde før. Men lidt efter lidt vil du blive så opfyldt af tanker om at hjælpe andre, så der ikke bliver tid til at tænke på dig selv.

Der findes endnu en metode til anvendelse af skelneevnen som du må lære. Du skal lære at skelne mellem den indre Gud og den ydre form i alt og alle, uanset hvor frastødende den eller det kan være, når du kun ser på det ydre. Du kan hjælpe dine medmennesker med det, som du har tilfælles med dem – den guddommelige lov. Du skal lære at vække deres indre guddommelige liv og lære dem at påkalde det – dermed kan du frelse dine medmennesker fra at begå uret.

--oo0oo--

ANDET KAPITEL

NEDBRYDNING AF BEGÆR

Mange mennesker har meget vanskeligt ved at opfylde betingelsen "frigørelse fra begær", fordi de oplever, at de er selve begæret. Når de forskellige begær – både dem, de kan lide og dem, de ikke kan lide – tages fra dem, så føler de, at de ikke mere har et "jeg". Dette gælder dog kun de mennesker, der ikke har mødt mesteren, for i hans ophøjede nærværelse neutraliseres alle begær – undtagen det ene, at komme op på samme niveau, som han befinder sig på. Det er imidlertid muligt for dig at frigøre dig fra begær, inden du opnår den lykke at møde ham ansigt til ansigt – hvis du virkelig vil. Ved brug af skelneevnen har du allerede set, at det, som de fleste mennesker begærer, som f.eks. rigdom og magt, ikke har nogen som helst værdi, og når du er nået til at erkende dette fuldt ud, og det ikke blot er ord, så ophører denne form for begær.

I virkeligheden er det meget enkelt, men nødvendigt, at du virkelig forstår det. Der findes mennesker, der giver afkald på de fysiske goder i håb om at få del i de himmelske goder eller for at opnå personlig frigørelse fra genfødsel – men denne fejl skal du ikke begå. Når du ikke længere bruger din opmærksomhed på den lavere personlighed, så vil du heller ikke tænke på, om den kan opnå frigørelse og himmelske tilstande. Begær binder, uanset hvor ophøjet genstanden for begæret måtte være. Derfor er det først, når du har frigjort dig fra ethvert personligt ønske, at du bliver fuldkommen fri og kan hengive dig helt til at arbejde for mesteren.

Men selv om du har overvundet alle personlige begær, så har du måske et ønske om at se et resultat af dit arbejde. Når du hjælper et menneske, vil du gerne se, om din hjælp har været til gavn – og du så måske helst, at dette menneske takkede dig for det. Men dette kommer også ind under begrebet begær og viser endog en manglende tillid. Når du bruger din energi for at hjælpe, så vil det have en virkning, uanset om du kan se den eller ej. Kender du loven, så véd du, at sådan virker den. Derfor skal du hjælpe uden at håbe på belønning. Du skal således arbejde for arbejdets skyld – ikke i håbet om at se resultatet. Du skal engagere dig i et tjenestearbejde for verden, fordi du holder af den, og fordi du simpelthen ikke kan lade være.

Ønsk dig ikke psykiske evner – de vil komme på det tidspunkt, når mesteren véd, at det er bedst for dig. Fremskyndelse af psykiske evners udvikling vil ofte medføre store vanskeligheder, for det menneske, der opnår dem, vildledes let af bedrageriske naturånder, eller det bliver arrogant og mener, det er ufejlbarligt. I alle tilfælde kan den tid og energi, der anvendes for at udvikle psykiske evner, være bedst tjent med at blive anvendt i arbejdet til hjælp for andre. Disse evner kommer automatisk i løbet af udviklingsprocessen – og når mesteren ser, at en fremskyndelse af deres udvikling vil være nyttig for dig, så vil han meddele dig, hvordan det uden risiko kan gennemføres. Indtil da, vil det være bedst for dig at vente. Du skal også være på vagt overfor visse mindre begær, der er helt almindelige i det daglige liv. Ønsk

aldrig at vise dig eller spille vigtig, og du skal ikke ønske at tale for en forsamling. Det er godt at tale lidt – men i virkeligheden er det bedre at tie, medmindre du er helt sikker på, at det, du ønsker at sige, er *sandt, venligt og nyttigt*. Inden du taler, skal du tænke over, om det, du vil sige, har disse tre egenskaber – hvis ikke, så lad være med at sige noget.

Det vil være godt, hvis du allerede nu begynder at vænne dig til at tænke dig om, før du taler, for når du er nået til indvielse, skal du overveje hvert eneste ord, så du ikke kommer til at sige det, der ikke må siges. En stor del af den almindelige tale er unyttig og ligegyldig. Når talen er sladder, er den ondsksfuld. Derfor skal du hellere vænne dig til at lytte, end til at tale. Sig ikke din mening, medmindre du direkte opfordres til det. I en udtalelse om betingelserne siges det: At vide, at være, at ville – og at være tavs – det er den sidste, der er den vigtigste.

Et andet almindeligt begær, som du skal undertrykke med stor alvor, er tendensen til at blande sig i andres sager. Det, andre mennesker gør, siger eller tror, vedkommer ikke dig, og du skal lære at overlade problemerne helt og aldeles til dem selv. De har fuldt ud ret til frit at tænke, tale og handle, så længe de ikke griber forstyrrende ind i andres liv. Du kræver selv fuld frihed til at gøre, hvad du synes er rigtigt og passende, derfor skal du give dem den samme frihed, og når de bruger den, så har du ingen ret til at blive fornærmet.

Når du har den opfattelse, at andre handler forkert, og det lykkes for dig at få mulighed for – under fire øjne og med venlighed og forståelse – at fortælle, hvorfor du har den opfattelse, så er det muligt, at du kan overbevise dem. Men der findes mange tilfælde, hvor selv dette vil være en upassende indblanding. Under ingen omstændigheder må du gengive sladder om et rygte til en tredje person, det vil være en særdeles ondsksfuld handling.

Hvis du ser, at der bliver begået grusomhed mod et barn eller et dyr – så er det din pligt at gribe ind. Hvis du bliver vidne til kriminalitet, så skal du meddele det til en myndighed. Hvis du har fået den opgave at undervise et andet menneske, så er det din pligt på en venlig og mild måde at gøre det opmærksom på dets fejl. Men ser man bort fra disse tilfælde, skal du koncentrere dig om dine egne problemer og lære tavshedens sprog.

--oo0oo--

TREDJE KAPITEL

MEDMENNESKELIG ADFÆRD

Seks punkter, som er et særligt krav i relation til adfærd fremhæves således af mesteren:

1. Selvbeherskelse i tænkning.
2. Selvbeherskelse i handling.
3. Tolerance.
4. Sindsro.
5. Målbevidst stræben.
6. Tillid.

(Jeg ved, at nogle af disse krav ofte fortolkes på forskellige måder, og det gælder betingelserne, men jeg benytter overalt de ord, som mesteren anvendte, da han forklarede dem for mig).

Punkt 1. Selvbeherskelse i tænkning

Betingelsen "frigørelse fra begær" betyder, at du skal kunne styre det astrale legeme, og også det mentale legeme. Det betyder også, at du skal kunne styre dit temperament, så du ikke bliver hverken vred eller utålmodig, at du skal kunne styre selve tænkningen, så den altid er rolig og harmonisk, og at du skal kunne styre nerverne (via tænkningen), så du kan undgå irritation. Det er vanskeligt helt at undgå irritation, fordi du – når du forbereder dig til at gå vejen – ikke kan undgå at gøre dit legeme mere sensitivt, og derved bliver nerverne sensible og reagerer på en uventet lyd eller rystelse og føler ethvert pres meget stærkt, men du må gøre dit bedste.

Når du kan opnå sindsro, betyder det, at du med dit mod og uden frygt er i stand til at møde prøvelser og vanskeligheder på vejen, lige som du også med karakterstyrke vil kunne bære alle de vanskeligheder, som enhver møder her i livet. Det skal du kunne gøre med et lyst sind, og desuden skal du gøre alt, hvad du kan for at undgå de stadige bekymringer over småting, som optager størstedelen af menneskenes tid. Mesteren lærer os, at det kun har begrænset betydning, hvilke problemer et menneske kommer ud for i sit liv. For eksempel må sorger, modgang, sygdom og tab ikke optage opmærksomheden eller forstyrre sindsroen. Alle disse problemer er virkninger af handlinger i tidligere liv, og når de viser sig, skal du bære dem med glæde og samtidig tænke på, at alt negativt og vanskeligt er forbigående, og at du altid skal bevare dit gode humør og rolige temperament. Problemerne har relation til tidligere liv og ikke det nuværende. Du kan ikke ændre dem, så det gavner ikke, at du lader dem plage dig. Tænk hellere på, hvad du gør nu, for det skaber begivenhederne i det næste liv – og dem har du indflydelse på.

Du må aldrig lade en bedrøvet eller nedtrykt tilstand overmande dig. At være

nedtrykt virker smittende på andre og tynger deres liv – og det har du ingen ret til. Hvis du i fremtiden føler dig nedtrykt, så befri dig øjeblikkeligt fra den følelse.

Der er endnu en relation, hvor du skal styre din tænkning. Du må ikke lade tankerne flakke planløst om. Koncentrér altid dine tanker om det, du beskæftiger dig med, så det udføres så godt og rigtigt som muligt. Lad ikke dine tanker hvile, men sørg for, at de altid er i aktivitet med gode hensigter som grundlag, og at de er parate til at gøre sig gældende i det øjeblik, det er påkrævet.

Brug din tankekraft hver dag til gode formål og bliv en kraft i udviklingens tjeneste. Tænk hver dag på et menneske, som du ved, er i nød, og som lider og trænger til hjælp og send det kærlige tanker.

Sørg for, at du ikke blander stolthed ind i din tænkning, for stolthed er kun et tegn på uvidenhed. Det menneske, der ikke har denne forståelse, anser sig som et stort menneske og mener, at det har udført store ting, men den vise véd, at kun Gud er stor, og at alt godt udføres ved Guds hjælp.

Punkt 2. Selvbeherskelse i handling

Når din tænkning er, som den bør være, så har du det ikke vanskeligt med dine handlinger. Men du må aldrig glemme, at for at gavne menneskeheden skal din tænkning komme til udtryk i handling. Dovenskab bør naturligvis ikke finde sted. Du skal hele tiden være aktiv og udføre et godt arbejde. Du skal udføre din specielle pligt, som du har påtaget dig, og ikke en andens – medmindre det er aftalt for at yde vedkommende hjælp. Du skal lade ethvert menneske udføre sit eget arbejde på sin egen måde. Vær altid parat til at tilbyde hjælp, hvor der er behov for hjælp, men grib aldrig forstyrrende ind. Mange mennesker har meget vanskeligt ved at lære, at de skal passe deres egne sager, og det er netop det, du bør stile efter.

Når du nu forsøger at påtage dig et mere avanceret arbejde, må du ikke glemme dine almindelige pligter, for før de er udført, er du ikke fri til et tjenestearbejde. Du gør ikke klogt i at påtage dig nye pligter, før de pligter, du har påtaget dig, er udført fuldt ud – det gælder alle pligter, som din skelneevne klart erkender som dine, men ikke pligter, som andre forsøger at overføre til dig. Hvis du ønsker at have tilknytning til mesteren, skal du udføre almindelige opgaver bedre end andre, absolut ikke dårligere, for du skal udføre det på mesterens vegne.

Punkt 3. Tolerance

Du skal vise fuldkommen tolerance i dine relation til andre, og du skal vise den samme respekt for den religiøse tro, som andre bekender sig til, som for din egen. For deres religion viser den samme vej til det højeste som din. For at kunne hjælpe alle, skal du kunne forstå alle.

Men vil du opnå denne fuldkomne tolerance, skal du først og fremmest have frigjort dig fra al ensidig og fundamental tro samt for overtro. Du skal lære, at ingen ceremonier er nødvendige – ellers vil du anse dig selv for at være lidt bedre end de, der ikke udfører dem. Du må dog ikke se ned på dem, der stadig anvender ceremonier. Lad dem gøre, som de vil, men lad dem ikke tvinge dig, der kender sandheden, til noget, som du er vokset fra. Vær hensynsfuld overfor alle, og vær forstående og venlig overfor alt og alle. Nu, da dine øjne er blevet åbnet, vil meget, som hørte til din gamle tro og dine gamle ceremonier, forekomme dig fornuftstridige,

og det er de måske også. Men selv om du ikke længere kan deltage i dem, så skal du betragte dem med respekt for de velmenende sjæles skyld, som de endnu har betydning for. De har deres plads i udviklingen, de opfylder deres bestemmelse, de kan sammenlignes med de dobbeltlinjer i stilehæftet, der hjalp dig til at skrive lige og jævnt, da du var barn, indtil du lærte at skrive langt bedre og mere frit uden dem. Der var en tid, da du behøvede dem – men nu er den tid forbi.

En stor lærer skrev engang: *“Da jeg var barn, talte jeg som et barn, forstod jeg som et barn, tænkte jeg som et barn, men da jeg blev voksen aflagde jeg det barnlige”*. (Paulus, 1., Korinterbrev 13.11). Det er dog ikke de personer, som har glemt deres barndom, og som ikke føler sympati for børn, der er egnet til at undervise eller hjælpe dem. Se derfor med mildhed, venlighed og tolerance på alle uden forskel – uanset de er buddhister, hinduer, jøder, kristne eller muslimer.

Punkt 4. Sindsstemning

Du skal bære din karma med godt humør, uanset hvordan den er, og du skal se det som en ære, når lidelse bliver din skæbne, fordi det betyder, at Karmas Herrer anser dig for at være værdig til videre udvikling. Uanset, hvor hårdt det så end er, så vær taknemlig for, at det ikke er meget værre. Husk, at du ikke kan være til gavn for mesteren, før du har udlignet din karma og er blevet frigjort for den. Da du tilbød at arbejde fuldt ud for mesteren, bad du samtidig om, at udligning af din karma måtte blive fremskyndet, og derfor skal du nu – i en eller to inkarnationer – arbejde dig gennem det, som ellers ville blive fordelt over måske hundrede inkarnationer. Men for at gøre det bedste ud af hver situation, skal du gøre det med sindsro og med godt humør.

Der er endnu en betingelse: Du skal opgive at føle glæden ved at eje ting og sager. Selv om karma skulle tage det fra dig, som du sætter mest pris på – ja, endog mennesker, som du elsker højest – så skal du bevare din tillidsfulde indstilling og være parat til at skilles fra alt og alle. Når mesteren ønsker at overskygge andre med sin kraft, har han behov for, at en af tjenestearbejderne virker som et mellemlid. Men hvis man giver efter for depressive følelser, så kan man ikke bruges af mesteren. Derfor er sindsro en regel i tjenestearbejdet.

Punkt 5. Målbevidst stræben

Det eneste mål, du skal sætte dig, er at blive egnet til at arbejde for mesteren. Uanset hvad du møder på din vej, så skal du aldrig tabe dette ene mål af syne. Egentlig er der intet, der kan forhindre dig, for alt uselvvisk arbejde er synonymt med mesterens arbejde, og du skal udføre det på hans vegne. Og du skal rette al din opmærksomhed på hver enkelt opgave, du er blevet pålagt, og udføre den på den bedst mulige måde. Den samme store lærer skrev også: *“Hvad I end gør, gør det af hjertet for Herren og ikke for mennesker”*, (Paulus brev til Kolossenserne 3.23). Forestil dig, hvordan du ville udføre en opgave, hvis du vidste, at mesteren kom for at bedømme den. Sådan skal du udføre alt dit arbejde. De, der forstår ovennævnte bibelvers, véd, hvad det betyder. Der findes et andet vers, som ligner det, men som er meget ældre: *“Hvad som helst din hånd sættes til at udføre – gør det med hele din kraft”*.

Urokelig og målbevidst stræben betyder også, at intet – end ikke for et øjeblik – må føre dig bort fra den vej, som du er begyndt at vandre. Ingen fristelser, ingen fysiske glæder, ja, endog ingen fysisk kærlighed må nogen sinde få magt til at

fjerne dig fra vejen. For du skal selv blive vejen. Den skal blive en så integreret del af din natur, at du automatisk følger den uden at tænke over det og derfor ikke kan afvige fra den. Du – monaden – har besluttet det. Hvis du ikke holder fast ved denne beslutning, vil det være det samme som, at du løsriver dig fra dig selv.

Punkt 6. Tillid

Du må have tillid til dig selv. Når du har set mesteren, vil din tillid til ham være ubegrænset, og den vil strække sig ud over liv og død. Hvis du endnu ikke har set ham, skal du alligevel forsøge at visualisere ham og have fuld og ubetinget tillid til ham, fordi – hvis ikke du magter dette – så kan selv han ikke hjælpe dig. Der, hvor der ikke er fuldkommen tillid, kan der heller ikke komme en fuldkommen udstrømning af kærlighed og kraft.

Du skal have tillid til dig selv. Hertil vil du sikkert sige, at du kender dig selv kun alt for godt? Hvis du føler det sådan, så kender du ikke dig selv, for så kender du kun det ydre hylster, der ofte har ført dig på afveje. Men dit-”Jeg” – dit virkelige ”Jeg” – er en gnist af Guds egen ild, og Gud, der er almægtig, er i dig, og derfor er der intet, som du ikke magter, hvis du vil. Sig til dig selv: *”Det, som andre mennesker har udført, kan ethvert menneske udføre. Jeg er et menneske, og altså en gnist af Gud. Jeg kan udføre dette, og det vil jeg gøre”*. For du skal være som hærdet stål, når du ønsker at gå vejen.

--oo0oo--

FJERDE KAPITEL

KÆRLIGHED

Kærlighed er den vigtigste af alle betingelser, for når et menneske er i besiddelse af en udstrålende kærlighedsevne, så vil den give impuls til, at mennesket vil udvikle andre positive evner. Ønsket om at komme til at komme i besiddelse af andre positive evner kan dog ikke opfyldes uden kærlighedsevnen. Ofte forklares kærlighed som et stærkt intenst ønske om frigørelse fra de tilbagevendende perioder med fødsel og død og om at blive forenet med Gud.

Denne fremstilling lyder selvisk, men indeholder heller ikke hele meningen, for det drejer sig ikke alene om ønsker, men især om vilje, bestemthed og beslutsomhed. Når det ønskede resultat opnås, skal hele karakteren være så opfyldt af beslutningen om, at ingen lavere følelser kan snige sig ind. Det drejer sig især om viljen til at blive forenet med Gud og ikke om at slippe for ubehag og lidelse, men om, at du i din dybtfølte kærlighed til Ham skal kunne deltage i Hans arbejde og blive som Ham. Og da Han er kærlighed, skal du – når du ønsker at være ét med Ham – også være opfyldt af uselviskhed og kærlighed.

I det daglige liv betyder det, at du skal have din opmærksomhed rettet mod to områder. Det første drejer sig om, at du skal passe på ikke at skade noget levende, og det andet drejer sig om, at du altid skal være parat til at yde hjælp, når du ser et behov.

For det første skal du undgå at skade. Der findes tre synder i verden, som er årsag til mere skade end alt andet – det er sladder, grusomhed og overtro, og når de anvendes, så synder man mod kærligheden. Det menneske, hvis mål er at fylde sit hjerte med kærlighed til Gud, skal uafbrudt være på vagt og undgå ovennævnte tre synder.

Undersøg, hvad sladder er, og hvad den fører til. Sladder begynder med ondsksfulde tanker, og det er i sig selv en forbrydelse, for i alt og alle er der både noget godt og noget dårligt. Man kan styrke begge dele ved at fokusere sin tænkning på dem, så de enten hæmmes eller fremmes i deres udvikling. Man kan arbejde med Logos' vilje eller imod den. Når du retter dine tanker mod det dårlige i et andet menneske, så foretager du på samme tid tre dårlige handlinger.

1. Når du fylder dine omgivelser med dårlige tanker i stedet for med gode tanker, så forøger du sorgen i verden.
2. Hvis det dårlige, som du tænker på, findes i et menneske, så giver du det dårlige næring og styrker det, og derved bidrager du til, at dit medmenneskes tilstand forværres i stedet for at blive bedre. Men i de fleste tilfælde er der slet ikke noget dårligt tilstede, for det eksisterede kun i din forestilling, og det resulterer i, at dine dårlige tanker frister dette menneske til at gøre uret.

For når det endnu ikke er fuldkomment, så vil dine tanker bidrage til, at det bliver det, som du forestillede dig.

3. For det tredje, hvis du fylder din egen tænkning med negative tanker i stedet for positive, så forhindrer du din egen udvikling og – for de, der kan se – gør du dig selv til et dårligt og pinligt menneske, i stedet for til en smuk og elskelig person.

Når den person, der fører sladder videre og derved skader sig selv og sit offer, ikke er tilfreds med resultatet, så bruger han alle de metoder, som han har til rådighed, til at få andre til at tage del i forbrydelsen. Med stor entusiasme fortæller han dem sin opdigtede historie i håb om, at de vil tro på den. Når de tror på den, så slutter de sig til ham og udsender dårlige tanker til det stakkels offer. Og det foregår dag efter dag, og det udføres ikke kun af ét menneske, men af tusinder hver dag over hele verden. Kan du nu begynde at se, hvor lav og frygtelig en synd denne form for sladder er? Du skal for enhver pris undgå den. Tal aldrig dårligt om andre og lad være med at lytte til dem, når der tales dårligt om andre. Sig i stedet på en venlig måde: *"Måske er det ikke sandt, men selv om det skulle være sandt, så er det mere kærligt at lade være med at tale om det"*.

Det næste, der skal analyseres, er grusomhed. Grusomhed kan opdeles i to typer – den tilsigtede og den ikke-tilsigtede. Tilsigtet grusomhed er, når hensigten er at påføre et andet levende væsen lidelse, og det er den største af alle synder – det er snarere en djævelsk end en menneskelig handling. Du vil måske sige, at det er da umuligt, at et menneske kan gøre noget så forfærdeligt, men jeg siger dig, at mange mennesker ofte har gjort sig skyldig i denne synd, og det sker dagligt i vore dage. Inkquisitionerne gjorde det, mange religiøse mennesker gjorde det i deres religions navn, vivisektorer har gjort det, og der findes eksempler på mennesker, der praktiserer vanemæssig grusomhed. Alle disse mennesker forsøger at undskylde deres brutalitet ved at sige, at det er skik og brug. Men en forbrydelse er stadig en forbrydelse, selvom mange begår den. Karma tager ikke hensyn til skik og brug, og den karma, som grusomhed skaber, er den frygteligste af alle. I Indien findes der i det mindste ingen undskyldning for sådanne handlinger, for påbuddene om, at man ikke må skade noget levende væsen, er velkendt af alle. En grusom skæbne rammer også de mennesker, der med hensigt dræber Guds skabninger og kalder det "sport".

Sådanne handlinger vil du ikke udføre – det véd jeg – og for Guds kærligheds skyld vil du, når du får lejlighed til det, klart og tydeligt opponere imod dem. Der findes faktisk også en form for grusomhed i tale, såvel som i handling, og det menneske, der taler med den hensigt at såre et andet menneske, gør sig skyldig i denne forbrydelse. Det vil du heller ikke gøre, men et ubetænksomt ord gør ofte lige så megen skade som et ondskabsfuldt. Derfor skal du være opmærksom på utilsigtet grusomhed.

Som regel er utilsigtet grusomhed en følge af tankeløshed. Et menneske kan være så grisk og grådigt, at det ikke tænker på den lidelse, det giver andre ved f.eks. at give dem alt for lidt i løn, eller ved at lade sine medmennesker halvsulte. En anden tænker kun på sine egne begær og tænker ikke på, hvor mange mennesker han ødelægger for at tilfredsstille dem. For at spare sig selv for nogle få minutters ulejlighed venter en arbejdsgiver måske flere dage med at betale sine arbejdere løn – uden at tænke over, hvilke vanskeligheder, han udsætter dem for. Tankeløshed er årsag til mange lidelser, fordi man glemmer at tænke på, hvor stor virkning ens

handlinger har på andre. Men karma glemmer aldrig, og den tager ikke hensyn til menneskets glemsomhed. Når du ønsker at gå vejen, skal du tænke på følgerne af alt, hvad du gør, så du ikke bliver årsag til tankeløs grusomhed.

Overtro er et stort onde, som har været årsag til mange forfærdelige grusomheder. De mennesker, der er slaver af overtro, ser ned på andre, som muligvis er klogere, og forsøger at tvinge dem til at gøre, som de selv gør. Tænk på det frygtelige slagteri, der er en følge af den overtro, at dyr skal ofres, og på den endnu mere grusomme overtro, at mennesker behøver kød som føde. Tænk på den overtro, som plager de undertrykte klasser, og hvorledes overtro kan skabe hjerteløs grusomhed, endog blandt mennesker, der kender broderskabets pligt. Menneskene har begået mange forbrydelser i Guds og kærlighedens navn, og de har ladet sig forføre af grusomheders mareridt – vær derfor opmærksom, så der ikke bliver det svageste spor tilbage i dig.

Disse tre skæbnesvangre forbrydelser skal du undgå, for de hæmmer al fremgang, fordi de svækker kærligheden. Det er dog ikke nok, at du afholder dig fra at udføre skæbnesvangre handlinger. Du skal også være aktiv i det godes tjeneste. Du skal være så opfyldt af et brændende ønske om at tjene, at du altid er opmærksom på at yde tjeneste for alt omkring dig, ikke alene for mennesker, men også for dyr og planter. Du skal tjene i det små hver eneste dag, så det kan blive en vane, for at du ikke skal gå glip af den sjældne mulighed, når en større tjeneste dukker op. For når du stræber efter at blive ét med Gud, så er det ikke for din egen skyld, men for at du kan blive en kanal, som Hans kærlighed kan strømme igennem og nå ud til dine medmennesker.

Det menneske, der går vejen, lever ikke mere som centrum for egen vindings skyld, men som centrum for andre, for at tjene dem. Dette menneske er som en pen i Guds hånd, hvorigennem Guds tanker kan strømme og komme til udtryk på Jorden, hvilket de ikke var i stand til uden dette redskab. Men på samme tid er dette menneske som en levende fakkell, der lader den guddommelige kærlighed, som fylder hjertet, strømme ud over verden.

Den visdom, der sætter dig i stand til at hjælpe, viljen, der styrker visdommen og kærligheden, der inspirerer viljen, er de betingelser, du skal leve op til, for vilje, visdom og kærlighed er tre aspekter af Logos. Og du, som ønsker at engagere dig i Hans tjeneste, skal stræbe efter at få disse tre aspekter af Hans væsen til at lyse op i verden.

*Jeg venter på mesterens ord,
Jeg vogter det skjulte lys,
Jeg lytter for at fange hans bud,
Jeg står midt i kampens hede,*

*Jeg ser hans mindste signal,
Tværs over skarens hoveder,
Jeg hører hans svage hvisken,
Og Jordens højeste sang.*

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk